# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 3den SEPTEMBER, 1825. N. 35

*Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe* WM. LEE.


DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald: dat de voorsteden aan de Overzÿde der Haven, Pietermaaÿ en Scharlo, met opzigt tot de herstelling en het onderhoud der wegen en straten in dezelve, onder de bestaande verordeningen nopens de wegen in de Oost, Middel en West Divisie des eilands zullen begrepen zÿn; en dat bewoners van elk der gemelde voorsteden, gemeenschappelÿk met die van het district der Divisie waaraan dezelve grenst, de vereischtte getallen slaven zullen moeten leveren, om, voor den tÿd bÿ de wet vast gesteld of nog te stellen, tot de herstelling der wegen en straten in beide, gebezigd te worden; met dit onderscheid nogtans, dat door de bewoners van de gezegde voorsteden, van elk tien tal slaven waarvoor hoofd geld betaald wordt, een tot het werk zullen worden geleverd; en wel zulks doordien het bepaalde bÿ het tweede artikel des reglements op het onderhoud der publieke wegen, omtrent het leveren van slaven in de voorzeide divisien, op de voormelde voorsteden niet toepasselÿk is of kan worden gemaakt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 22sten Augustus 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, op Pietermaaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven den 26sten der voormelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

---

Curaçao den 29sten Augustus 1825.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, gezien hebbende in de Curaçaosche Courant van den 27sten dezer No. 34 eenen brief in de Nederduitsche taal, dewelke door hoogdezelve zoude geschreven zyn aan Zyne Excellentie den Secretaris van Staat voor de buitenlandsche Zaken der Republiek van Columbia; en vermits de gemelde brief, waarschynlyk, door wedervertaling uit eene vreemde taal, zoodanig is verminkt en veranderd dat dezelve zeer verschillend is met het origineel daarvan in de Nederduitsche taal, zoo wordt hierby, namens en van wege den Heer Gouverneur voormeld, verklaard dat Zyne Excellentie den voorzeiden brief, zoo als dezelve in de opgemelde Curaçaosche Courant geplaatst is, voor den zynen niet erkent.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

---

Fiscaal's Kantoor, den 2den September 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

---



## MENGELINGEN.

De volgende daadzaken uit een oud handschrift getrokken kunnen nog dienen tot eene kleine bylage der geschiedenis van Curaçao; en hoewel dezelve eene rampzalige binnenlandsche twist en verdeeldheid bevatten, zoo worden door het vermelden van dezelve toch geene levende personen benadeeld, wyl er byna eene eeuw over dezen gebeurtenis is heen gerold en allen die er in betrokken waren reeds lang in het graf zyn gedaald.

In het jaar 1738 was er ongelukkiglyk twist ontstaan tusschen den kapitein E. de Peterson, kommanderende 's lands schip van oorlog de Beschermer, in de haven liggende, nevens den kapitein S. Versteveren en den kommandeur van Nimwegen en de burgers van Curaçao.— De burgers in deze twist betrokken, waren, H Storck, kapitein van de burgery, deszelfs schoon zoon P. Diedenhoven; J. Luiss, kommissaris; Specht; N. Ellis; H. Plier; J. Vermeulen; J Stoel; J. de Goyer; J. Semerel; C. Berch en beide zonen.

Het schynt dat deze officieren der marine vermeenden dat hun van wegen de burgers niet de eerbewyzen gedaan werden die hun toekwamen en dat de burgers daarentegen van gedachten waren dat deze officieren zich te veel regt aanmatigden en de inboorlingen met minachting behandelden.

By verschillende gelegenheden dat genoemde zee officieren en burgers elkander aantroffen, hadden zy met elkander bitsche en beledigende woorden gewisseld; onder anderen riep eenmaal de kommandeur tot P. Diedenhoven, na dat zy elkander zonder groeten waren voorbygegaan, "verdoemde buffel waarom groet gy niet een fatsoenelyk man als gy hem voorby gaat?" terwyl hy zyne rotting opbeurde en dreigde hem te slaan. Met primo September dezes jaars dat gemelde personen in de herberg van Arentsz waren, steeg de verbittering tusschen hen zoo hoog dat zy van woorden tot daadzaken overgingen, zoo dat de kommandeur en de kommissaris Luiss elkander aanpakten waar by Luiss te kort schoot en geduchtig geklopt werd; "Zoo," zeide van Nimwegen "zal ik U allen kanailjes betrekken en de armen en beenen aan stukken slaan."

Luiss werd echter door de andere burgers ontzet die den kommandeur aanvielen, hem de pruik van het hoofd trokken en hem op zyne beurt geduchtig toetakelden. De kommandeur vlugtte terstond naar boord van den Beschermer en riep het scheepsvolk tot zynen bystand in; dadelyk hierop kwamen de kapiteins. De Peterson en Versteveren met een groot gedeelte van het bootsvolk aan wal gewapend met dikke stokken om wraak te nemen over de belediging welke den kommandeur was aangedaan.

Toen de burgers welke in de herberg waren het bootsvolk gewapend zagen aankomen namen zy de vlugt in het huis van Plier in de Heere Straat en sloten deuren en vengsteren toe.— De kommandeur welke uithoofde zyner ondergane mishandeling van woede ziedde, riep uit tot zyne manschappen: "breekt de deur open en slaat maar alles dood wat in huis is!" De deur werd ook verbryzeld en het bootsvolk drong het huis in en de personen welke binnen waren namen de wyk naar boven en verdedigden zich met degens op de trappen. Een der burgers C. Berch genaamd, welke zich bevond op de gallery van het aanlendende huis bad zich van een geweer voorzien met groffe hagel geladen en schoot het onder het scheepsvolk af, waar door kapitein Versteveren en een paar gekwetst werden, hetwelk oorzaak was dat de verbittering nog hooger steeg, zoo dat zonder de tusschenkomst van eene gewapende magt zeker eenige personen het leven er by zouden hebben ingeschoten.

De kapitein der burgery had, zoodra het bootsvolk aan wal was gestapt allarm doen slaan; waarop de burgers terstond hun geweer hadden gehaald en het bestormde huis ter hulpe snelden; het scheepsvolk deze overmagt op hun ziende aankomen nam de vlugt en begaf zich weder aan boord, waardoor gelukkiglyk verdere onheilen werden voorgekomen.

De gebeurtenis is thans door den stroom des tyds te verre van ons afgevoerd om te kunnen beslissen aan welke party het meeste ongelyk gelegen is; zeker is het met deze twist gegaan als met vele andere, waarin elk der partyen op zyn regt blyft staan en niets wil toegeven: langzamerhand neemt de vyandschap toe tot dat de verbittering ten toppunt steigt, men zyn pligt over het hoofd ziet en slechts naar zyne getergde driften luistert; ook hebben hunne Hoogmogenden geene beslissende uitspraak ten nadeele van eene der partyen gedaan, want in het groot *Plakaatboek* vinden wy dat er ten dien tyde van wegens den Staten Generaal der Vereenigde Nederlanden eene afkondiging gedaan is waarby heel naauwkeurig omschreven worden de eerbewyzen die 's lands oorlogs vaartuigen te Curaçao moeten aangedaan worden en waarby alle verschillen tusschen de zeekapiteins en burgers als vernietigd verklaard en beschouwd worden als nooit bestaan te hebben.

---

*Uittreksel van eenen brief van eenen Heer te Havana aan zÿnen vriend te Norfolk, gedagteekend 6den Julÿ.*

"Een Nederlandsch schip die voor twee dagen geleden alhier was aangekomen, was aangeklampt geworden ter hoogte van Cayo Blanco door eene roover boot, bemand met 25 man; maar het gelukte hetzelve om hen afteslaan, tien van de roovers werden gedood en twee raakten gekwetst.

"Heden is berigt geworden, dat de zeeroovers te Cayo Blanco twee brikken genomen en dezelve binnen de Keys gebragt hebben; maar in hoe verre dit berigt waar is, weet ik niet."

---

*Uittreksel van eenen brief gedagteekend Havana den 8sten Julÿ.*

"Het schip Fama de Cadix, kwam op laatstleden Zaturdag van Cadix alhier aan, in 33 dagen reize. Het brengt de tÿding dat de generaal der marine ontboden is; dat de arsenaal van hier zal opgebroken worden; dat al de zee officieren die niet geplaatst zÿn naar Spanje zullen vertrekken; dat kommodore Laborde het bevel zal overnemen; en dat voortaan de vaartuigen bÿ kontrakten zullen hersteld worden. Dit verligt de schatkist van eene zware last; en men heeft berekend dat er $200,000 zullen bespaard worden. De orders zÿn nog niet ontvangen, dewÿl dezelve afgezonden waren met een Fransch fregat, hetwelke drie dagen vóór de Fama gezeild was en nog niet is aangekomen. Laborde heeft het bevel *ad interim* overgenomen en heeft begonnen met het scheepsvolk te betalen, dat voor eenen langen tÿd geene betaling ontvangen heeft. Zÿ zullen voortaan betaald worden gelÿk met de geregelde troepen. Twee Spaansche fregatten stonden na de Fama te vertrekken, met een konvooi met 2500 man voor deze statie."—*Amer. Nieuwsp.*

Den 1sten September 1825.

## WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde, om binnen kort van dit Eiland te vertrekken, roept mits dezen op, al den genen die van hem iets te vorderen hebben, om hunne rekening ter geraedelyke betaling by hem in te zenden; en waarschuwt elk en een ieder die aan hem verschuldigd zyn om zonder verder uitstel hunne rekeningen te komen voldoen.

PIERRE GUIGNAN.

---

September 1, 1825.

## NOTICE.

THE undersigned intending to wind up his concerns, and to leave this Island, requests all those who are indebted to him to come forward and settle their accounts within six weeks from this date; in order to preclude the unpleasant necessity of recuring to legal measures; any person having demands against him, are also desired to hand in their bills for payment.

He offers for sale for cash at reduces prices, several articles of dry goods and provisions to close concerns.

A. H. SENIOR.

---

# CURACAO.

*Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste*

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 27. | golet | Allette, Adam, | Bermuda |
| 29. | —— | Perseverance, Boom, | Coro |
| | —— | Estrella, Balvuena, | Rio de-la-Hacha |
| | —— | Maria, Romer, | St. Eustatius |
| | —— | Admiraal van der Capellen, Pontilina, | Maracaybo |
| 31. | brik | Antelope, Care, jr. | New Orleans |

SEPTEMBER.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. | golet | Anna, Vaerst, | Puerto Cabello |

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 27. | golet | Dos Amigos, Delgado, | Coro |
| 30. | —— | Maria, Romer, | St. Thomas |
| 31. | —— | Maria Carolina, Rotje, | Bonaire en Puerto Escondido |
| | —— | Experiment, Steel, | Providence |

---

## PROTESTANTSCHE KERK.

*Zondag den 4den September, ten 9 ure.*

Predikdienst door *Ds.* J. Muller, J. A. Z.

---

Een brief op gisteren ontvangen van Puerto Cabello, van een achtingswaardig gezag, gedagteekend den 29sten laatstleden, vermeldt de volkomene nederlaag van Olañeta en zyne kleine bende, in Opper Peru, na een hevig gevecht waarin de Spaansche opperhoofd doodelyk gewond werd en aan de gevolgen hiervan is overleden. De brief maakt gewag van officiele depechen, welke te Puerto Cabello ontvangen en in de Vigia (eene Courant van die plaats) zullen verschynen.

---

Daar er onlangs gedurende eenigen tÿd in deze haven een vaartuig heeft gelegen, welke eene Duikersklok aan boord had met de noodige toestel ten einde op de Indiaansche Kust paarlen op te visschen en verder daar dat werktuig thans in Engeland zoo algemeen in gebruik is wordt bÿ het verbeteren der havens en aanleggen van nieuwe waterwerken en thans ook in Nederland gebruikt wordt, zoo dachten wÿ het niet ongepast den volgenden brief te plaatsen, waardoor onze Lezers een duidelÿker denkbeeld van dit thans zoo algemeen gebruik wordend werktuig kunnen verkrÿgen:

---

*Uit een' brief van den Rus-Keizerl. Hofraad Dr. Hamel aan Professor Pictet te Geneve.*

Hierbÿ ontvangt gÿ de nadere berigten, naar welke gÿ verlangd hebt, omtrent de waarnemingen, welke ik gelegenheid had te doen, toen ik in eene Duikersklok tot op den bodem der zee mogt nederdalen.

Ik vond dezelve bÿ Howth, niet verre van Dublin in Ierland; daar werd een steendam gemetseld, ten behoeve van eene nieuwe haven voor de Paketbooten en andere vaartuigen, die den overtogt van Ierland naar Engeland doen. Men bedient zich tegenwoordig bÿ dezen bouw van de machines, welke de beroemde Ingenieur Rennie, volgens de grondbeginselen van den overledenen Smeaton, die zich het eerst met den goeden uitslag vanzelve bediend heeft, liet vervaardigen.

Deze machines of werktuigen hebben noch het voorkomen noch de gedaante der oude Duikersklokken; zÿ worden van gegoten ÿzer gemaakt, en bestaan uit een enkel stuk; hare gedaante is die eener langwerpige kist, die van onderen open is, en gewoonlÿk zes voeten lengte, vier voeten breedte en omtrent vÿf voeten hoogte heeft. Haar onderste gedeelte is dikker en van steviger metaal, ten einde de machine te ballasten, welke voor het overige veel zwaarder is dan het door haar weggedrongen water en dus zonder bÿvoeging van gewigt naar beneden zinkt. Het deksel is met twaalf gaten doorboord, waarin even zooveel bolronde glazen juist passen, die ten gelÿke tÿde eener sterke drukking wederstand kunnen bieden en aan het licht toegang verleenen. Bovendien is in het deksel nog ter hoogte van een' duim een gat, waarin eene buigzame lederen buis geplaatst wordt, welke de van boven naar beneden door eene perspomp gedreven lucht in het binnenste der klok brengt. Het uiteinde in dezelve werd met eene lederen klep, die den teruggang der lucht verhindert, afgesloten. Binnen de kist zÿn aan beide zÿden twee kleine banken met voetbankjes geplaatst, op elk van welke twee personen kunnen zitten; en midden uit het deksel daalt een ketting, die de steenen dragen moet, welke men naar den bodem der zee wil laten zinken, of van daar om hoog heffen.

De klok, waarin ik nederdaalde, was in het midden aan eenen sterken ketting opgehangen, en werd door middel van eenen beweegbaren cÿlinder op eene stellaadje bestuurd; de steenen, die naar beneden moesten zinken, waren aan den binnen in de kist vastgemaakten ketting zoo opgehangen, dat zich de steen een weinig beneden den ondersten rand der kist bevond. De personen, die mede afdalen, komen in een vaartuig onder de klok, die genoeg verheven geplaatst is, om den ingang te verleenen. Op deze wÿze nam ik met twee werklieden daarin plaats: de klok zakt slechts langzaam naar beneden. Toen wÿ omtrent vier tot vÿf voeten beneden de oppervlakte des waters gekomen waren, begon ik eenige pÿn in de ooren te bespeuren, welke naarmate van de diepte, gevoeliger werd. Ik duchte, dat dezelve volkomen ondragelÿk worden mogt, en poogde door de buis van Eustachius lucht in het binnenste van het oor te brengen, welke met de, van buiten op het trommelvlies drukkende, lucht, het evenwigt zou bewaren. Vrÿ lang deed ik te vergeefs mÿn best daartoe, en het gelukte mÿ ook dadelÿk slechts met het regter oor. Zoodra de lucht er plotseling indrong, verdween op eenmaal de pÿn, maar werd des te heviger in het ander oor. Toen wÿ eene diepte van vÿftien of zestien voeten bereikten, had ik een gevoel, als of mÿ een stok met geweld werd in het oor geduwd. Eindelÿk gelukte het toch ook aan deze zÿde der lucht toegang te verschaffen, en ik hoorde een' vreemden slag, waarop de pÿn plotselings verdween.

Ik vertoefde bÿna drievierde uurs op den bodem der zee, welke hier omtrent dertig voeten diep was. Ik verwonderde mÿ over de massa licht, welke hier nog in de klok dringt; ik kon gemakelÿk lezen en aanteekeningen maken. Ik bewonderde ook de behendigheid, waarmede de arbeidslieden de steenen even regelmatig plaatsten, als zÿ in de open lucht zulks hadden kunnen doen. De seinen, omtrent de bewegingen, die men doen wilde, werden door hamerslagen, in een afgesproken aantal, tegen de wanden der klok gegeven; en hoewel de boven werkende arbeidslieden veel gedruisch maken, worden deze seinen toch altÿd gehoord; in de klok, daarentegen hoorde men niets van het leven, dat boven plaats had.

Ik had op het gevoel van een moeijelÿker ademhaling gerekend, als een gevolg van de zwaarte eener drukking van lucht, met bÿna eenen geheelen dampkring vermeerderd; doch ik had daarvan in het minst geen' last, en daar van boven bestendig zuivere lucht in zulk eene hoeveelheid bezorgd werd, dat een goed gedeelte van de in de klok bevatte van onderen ontsnapte, bleef de lucht in de klok voor de ademhaling even geschikt als de buitenlucht. Ik beken, dat ik bÿ de beschouwing van het stukje leder, dat de ingangsklep vormde, en de vreesselÿke drukking des waters alleen wederstond, niet geheel vrÿ van bezorgdheid bleef; daar ik mÿ voorstelde, dat, als door een of ander vreemd ligchaam de klep verhinderd werd, zich behoorlÿk te sluiten, men oogenblikkelÿk moest verdrinken.

Bÿ het oprÿzen gevoelde ik op nieuw pÿn in de ooren, als het gevolg van de uitzetting der lucht in de binnenholte, maar dewÿl derzelver uitgang veel gemakkelÿker dan de intrede was, om de bÿna kegelvormige gedaante der Eustachiaansche buis, gevoelde ik omtrent bÿ ieder voet opklimmens eene luchtbel, die zich uit het oor in den mond een' weg baande en telkens de pÿn deed ophouden. Daar de opening der Eustachiaansche buis in de mondholte zich als eene afgeplatte buis sluit, die, om zoo te spreeken, den dienst van eene klep verrigt, valt het zeer moeijelÿk bÿ de gewone drukking van den dampkring, om er lucht in te brengen; maar onder de klok daarentegen, kan de eenvoudige werking van naar beneden flokken, daartoe genoegzaam zÿn; het schÿnt of de beweging der kaakspieren, gedurende die verrigting de mond der buizen opent; en is dit geschied, dan baant zich de verdigte lucht van zelve met geweld den weg. Ieder kan op zich zelven eene proeve op dit inbrengen van lucht nemen; eerst moet men de neusgaten sluiten, en daarna met gesloten mond sterk pogen intezuigen; de lucht treedt dan uit de binnenholte der ooren in den mond, en men bespeurt een weinig pÿn. Om die te doen verdwÿnen, is het toereikend, het speeksel inteslokken; dan treedt de lucht door de buizen van Eustachius binnen en het evenwigt wordt hersteld. Evenwel kan niet iedereen deze proef even gemakkelÿk nemen. Ik ben door deze waarnemingen op het denkbeeld gekomen, of niet de Duikersklokken, in gevallen van doofheid of hardhoorigheid, die uit de verstopping der Eustachiaansche buizen voortspruiten, als geneesmiddelen konden gebezigd worden. Met de werklieden, die dagelÿks onder water arbeiden, sprekende, vernam ik van hen, dat zÿ een soortgelÿk gevoel in de ooren bespeuren; een hunner zeide mÿ, dat, als de pÿn zeer hevig was, hÿ somtÿds een' slag hoorde, als van een pistoolschot, waarna zÿ verdween. Te Plymouth, waar men ter schoonmaking der haven eene dergelÿke klok gebruikt, bevindt zich een werkman, die verscheidene weken onder de klok gewerkt hebbende, aan dit verblÿf zoo gewoon was geworden, dat hÿ kwalÿk werd, wanneer hÿ versche lucht inademde.

Ik ben misschien de eerste geweest, die uit enkele nieuwsgierigheid een' togt naar den bodem der zee in zulk eene klok deed; sedert hebben ook eenige andere personen, zelfs Dames, den moed gehad, om deze kleine zeereis onder water te ondernemen (*).

---

## UITTREKSEL VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

New York, July 29.

Volgens een brief welke men onlangs te Charleston uit Italie ontvangen heeft, vernemen wy dat op den 4den Maart, den dag vóór dien welke bepaald was voor de krooning van den nieuwen koning van Napels, Francisco I. men een plan ontdekte, ontworpen door eene bende ten getale van vier honderd, van het gezelschap van de Liberale Carbonari, om den koning, de koninglyke familie, &c. te verrasschen, op hetzelfde oogenblik dat de plechtigheid der krooning zoude plaats hebben; de voorbereidsels ter uitvoering van dit plan waren reeds gemaakt, maar hun plan werd op den avond van dien dag ontdekt; drie van de zamenzweerders werden opgevat en op de plaats dood geschoten, eenigen gevangenen gemaakt en anderen redden zich met de vlucht.

De koning vertrok ten spoedigste naar Milan; en men vermoedde dat er aldaar genoegzame Oostenrykscbe troepen waren om hem te beschermen.

Ten opzichte der leden van dat gezelschap, die over de geheele wereld verspreid zyn, en ten gunste van welken onlangs eene algemeene vergiffenis is afgekondigd, zy mogen zich thans beschouwen als beroofd te zyn van alle hoop om de voordeelen van dezelve te kunnen genieten.

---

(*) Eene dezer Dames, merkt de Heer Pictet aan, is Lady Hardy, de Echtgenoote van den beroemden admiraal van dien naam. Zy onthoudt zich thans te Geneve, en getuigt, dat zy dezelfde uitwerkingen van de drukking der lucht gewaar werd, die in bovenstaanden brief vermeld zyn. Drie personen deden in gezelschap met haar dezen togt naar de diepte, en een dezer nieuwsgierigen, een bejaarde wat zwaarlyvige man leed nog meer dan zy. De ademhaling geschiedde voor het overige vry en gemakkelyk, en het licht was op eene diepte van 25 voeten nog toereikend, om eenen brief op zyn gemak te lezen. Deze proef had op de reede van Plymouth plaats.

De wet welke onlangs te Cuba, ten opzichte der Spaansche vaartuigen is afgekondigd, heeft geheellyk de hoop van het handeldryvende gedeelte der inwoners van dat eiland verydeld.

Eenige zyn reeds van daar vertrokken, en die genen, die overgebleven zyn stellen hunne hoop alleen op de schipbreuken, welke aldaar mogten voorvallen.

*Madrid*, 9*den Mei.*—De slechte toestand van onze schatkist, en nog meer het slechte gebruik hetwelke door het gouvernement gemaakt wordt van het weinige geld dat in de publieke schatkist komt, beginnen de gevolgen voorttebrengen, dewelke men verwacht had.

De linie troepen die men laat uithongeren terwyl die van de garde zich in weelde wentelen, zien met nydige oogen op het ontzettende onderscheid hetwelke gemaakt wordt tusschen soldaten die dezelfde zaak voorstaan en denzelfden dienst verleenen; en het garnisoen te Seville niets hebbende om er van te bestaan, en wetende de bestemming der fondsen, dewelke by het gouvernement ontvangen worden, maakten eenen opstand en gingen *en corps* naar de woningen van de geestelyken en kerkbestuurders, wier deuren zy open braken, en plunderden hunne huizen, schreeuwende: weg met de geestelyken! weg met het absolute gouvernement!

Het gouvernement is druk bezig te Corunna in het uitrusten van eene tweede expeditie naar de Havanna. Het schynt dat het zelve een aanval van de Mexikanen op Cuba vreest.

*Cadix, den* 14*den Mey* —Dezen morgen ten 10 ure vertrokken onverwachts onze twee fregatten, de *Amphitrite* en de *Amazon*, vergezeld van een of twee brikken. Men zegt dat zy gezeild zyn, om het Colombiaansche fregat *Maria Isabella* optesporen, hetwelke zich onderscheiden had, door de nadeelen welke hetzelve veroorzaakt had aan de kooplieden van Cadix. Mogelyk zullen er eenige Engelsche vaartuigen gevonden worden om het Colombiaansche fregat te beschermen. Het vertrek van deze twee fregatten, heeft eene goede uitwerking gehad.—*Uit El Colombiano.*

A letter from Puerto Cabello received yesterday from a very respectable source, dated 29th ult. announces the total discomfiture of Olaneta and his little band, in Upper Peru, after a smart action in which the Spanish chief was mortally wounded and died in consequence. The letter refers to official despatches received at Puerto Cabello, which were to make their appearance in the Vigia of that place.

## FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, August 3.

The following unusual occurrence is stated to have occurred in the post office arrangements of that metropolis. It may throw some light on what has hitherto seemed to us inexplicable, the seeming ignorance of the British ministry respecting the late formidable accession to the French squadron in these seas. It cannot be doubted that nothing but a very pressing exigency could have induced Mr. Canning to depart from the general arrangements of the post office, and deem inadmissible, even a delay of one day, in the departure of the West India packet.

"A deputation of the merchants trading to Jamaica, waited on Mr. Freeling, the secretary to the post-office on Monday last, in order to learn the cause of the precipitate departure of the Jamaica packet It had been intimated on Saturday, that letters would be in time on Monday, but the merchants were informed, on taking them to the office, that an order had been sent off on Saturday for the sailing of the packet. *Mr Freeling explained, that this had been done in consequence of a message from Mr. Canning, of whose motives in doing so he had no knowledge;* but he would take care to represent to him the inconvenience the merchants had thereby suffered."—*Morning Chronicle, June* 9.

*England* —The *Courier of London*, in allusion to the rumoured invasion of Cuba, by our Republic and Mexico, has the following observation :—

"There would some danger, we should think of a project of this kind, if seriously undertaken, producing discussions with the cabinet at Washington, which might ultimately, even branch out into others with our own. Cuba is the Turkey of Transatlantic politics, tottering to its fall, and kept from falling only by the struggle of those who contend for the right of catching her in her decent."

The *Algemeine Zeitung*, a German paper, of the 26th of May, contains an article on Spanish affairs, dated South of France, May 15, which represents the Spaniards to be anxious to have it understood that the recent events in Peru were brought about by bribery and treachery. Canterac, who is said to be a Frenchman, is charged with being in the interest of England, and to have long laboured to effect the complete organization of the Spanish army.

*Madrid, May* 9 —The bad state of our finances, and, still more, the bad use made by the government of the little money which comes into the public treasury, begins to produce the consequences that might be expected. The troops of the line, who are suffered to starve while those of the guard wallow in luxury, look with a jealous eye on the enormous difference between soldiers supporting the same cause and rendering the same service; and the garrison of Seville, having nothing to live upon, and knowing the destination of the funds receiving by the treasury, rose, and proceeded in a body to the residences of the Canons and Dignitaries of the Church, whose doors they forced open, and pillaged their houses, crying, "Down with the Clergy"! "Down with the Absolute Government!" (*Fuera el Clero! Fuera el Gobierno Absoluta!*)

The government displays great activity in fitting out at Corunna the second expedition for the Havannah. It seems to fear some attempt of the Mexicans against Cuba.—*From the Constitutional of Paris.*

*Cadiz, May* 14 —This morning, at ten o'clock, our two frigates, the *Amphitrite* and the *Amazon*, suddenly put to sea, with one or two brigs; and it is said that they are going in pursuit of the Colombian frigate *Maria Isabella*, which has distinguished itself by its depredations, and the injury it had done to the merchants of Cadiz. Perhaps there may be found some English vessel to protect the Colombian frigate. The sailing of these two frigates has produced a good effect—*From the Quotidienne of June* 3

## BOGOTA.

### *CONGRESS.*

### A LAW APPLYING ONE MILLION OF DOLLARS FROM THE FUNDS OF THE LOAN, FOR THE ADVANCEMENT OF AGRICULTURE.

*The Senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia, assembled in Congress.*

Having examined the communication of the Executive of the 14th instant, and

CONSIDERING,

That the decayed state of agriculture in the Republic arises from the exhaustion of the properties of the citizens, in consequence of the effects of the long war they have sustained, and of other physical causes which have operated in some departments; and considering likewise, that it is the duty of Congress to remove all obstacles to the advancement of the public wealth;

HAVE THOUGHT FIT TO DECREE AND DO DECREE AS FOLLOWS:

Art 1. The sum of one million of dollars shall be destined from the funds of the Loan, for the advancement of Agriculture.

2. This sum shall be distributed by the Executive amongst the agricultural departments, according to the greater or less necessity, in which they may be placed.

3. The Executive shall arrange the mode of lending this sum to the agriculturists, with such securities as it may deem necessary for the protection of the treasury.

4. Proprietors shall pay an interest of six per cent. per annum, upon the sum they may receive for this purpose.

5. The capital borrowed, shall be repaid within fifteen years, at the discretion of the agriculturists, who may redeem the same wholly or in part, when they may find it convenient, within the aforementioned period.

6. No agriculturist can receive a loan of more than six thousand, nor less than one thousand dollars.

7. Should any one fail to pay the interest punctually each year, on the capital so received, he shall be preceeded against for payment of capital and interest, into the public treasury; and the capital so recovered, shall be appropriated to another candidate on the same terms.

8. No debtor to the public treasury, whose period of payment has gone by, shall receive any part of this loan.

9. According to the urgency of those expences, which the funds of this loan are by the decree of the 24th of March 14 destined to cover, the Executive may diminish the sum assigned by the first article, provided the whole cannot be destined to this interesting object; but otherwise, the full sum shall be advanced

Given in Bogota, April 28, 1825—15.

## FROM AMERICAN PAPERS.

Mew York, July 21.

*Continuance of Heat.*—The atmosphere seems to be most abundantly charged with caloric.—Such a continuance of excessively hot weather, has rarely been experienced in this climate.—For the last three days, the mercury has ranged at upwards of 90 degrees in the shade, nor has in fallen much in the night. Vegetation is in a measure parched up—the leaves of the few trees scattered through our city, are becoming crisp and brown—the hammer of the mechanic moves languidly—cattle and horses pant in the sun, or fly to the shade—and indeed an almost insupportable degree of lassitude pervades the whole animal world. Some of our hands have given out, and others can hardly accomplish their tasks. As for our humble selves, we can most feelingly exclaim with the *burning* muse of Southey—"O what a joy to be a seal, and flounder on an ice island!"

Notwithstanding the solemn admonitions of the last fortnight, deaths from drinking cold water are surprisingly frequent in every part of the country. Several occured in this city yesterday, and in Philadelphia. On Saturday, in Albany, an Irishman returning from the burial of a friend who had died from this cause, stopped at a pump to slake his thirst, and in five minutes was himself a corpse!

Captain Green, at Norfolk, in 11 days from Cape Haytien, states to the editors of the Beacon, that the Emigrants were very much dissatisfied with their situation and were anxious to return to the United States.

July 28.

Letters received yesterday from Paris disclose another of those atrocious proceedings on the part of Austria, which that government appears to resort to periodically as the best mode of declaring its true principles, and supporting its estimation with foreign countries. General Devereux, of the Colombian service, but a British subject, while travelling in Italy for the restoration of his health, was arrested at Rovigo on the 12th ult. by order of the Austrian government, and sent to Venice, where he had since been confined a close prisoner. It is not usual, of course, for arbitrary governments to give an explanation of those actions it may suit them to resort to, but from some of the persons employed to arrest general Devereux, it was understood that it was done "on account of his political opinions, and for having made war in South America on the part of Bolivar." The general it appears had no previous notice before entering the Austrian territory of the danger in which he was placed. His papers were seized, together with some property he had about him, and those were to be sent to Milan to be examined in the emperor's own presence. A gentleman who came over from Trieste, on hearing of general Devereux's arrest, in order to inquire into the cause, and to set about means for his liberation, was refused permission to see him. His place of confinement was the state prison in the ducal palace at Venice. To add to the treachery of the Austrian government, it is pretended by some of their emissaries, that orders had been issued from all their ambassadors not to sign any passport to permit general Devereux to enter the Austrian territory; but it was quite certain that no previous intimation was given to him of the danger in which he was placed. He travelled as an American subject under a passport granted by Mr. Brown, the American minister at Paris—a circumstance which will probably prove fortunate to him, in procuring the interference both of the United States and England in his behalf; the former on account of the violation of their safe conduct, and the latter on account of his being a British subject.—*Times.*

The Baltimore Gazette states that general Devereux was liberated by the Austrian government on the 26th May.

*From Smyrna.*—The Turks composing the Egyptian expedition, have again been defeated before Navarino, with the loss of a famous Renegado French general and the son of Petro Bey, and have been pursued into Modon.—President Conduriotti came as it appears, with a reinforcement of 7000 men, and relieved Navarino, at a very critical moment and gave battle, in which the Greeks have gained a great victory. The coming up of Conduriotti, it appears, was at the moment when the little fortress of Navarino was in its last struggle, after having held out for such a length of time, with a handful of men, against the formidable Egyptian expedition. The holding out of the fortress has been all important to the Greeks, as their fleet has had time to come to its succour, and the troops, under Conduriotti to assemble, by which means Mahomet Ali may be blockaded, both by sea and land, and the Greeks, if success continues to attend them, may eventually entrap him at Modon."—*Balt. Pat.*

The brig Friendship, Hopkins, at Boston, 30 days from Smyrna, saw off the island of Mytilene, a Grecian fleet of 42 sail, going to the Gulf of Sanderlik for provisions, and was boarded by 3 of them. They reported that the Constantinople fleet were lying in the Dardanelles, and that they had taken a 20 gun brig and a schooner from the Turks. May 2d, off Candia, saw a fleet of 50 sail in chase of a Grecian fleet of 45 sail, standing into the Gulf of Patras, and supposed they had an engagement the night before, and another the night following, as a heavy cannonading was heard.

*Colombian Captures.*—The squadron of private armed vessels under the Colombian flag, continue actively engaged in cutting up the commerce of old Spain; in addition to the captures already mentioned, we have to day the names of the San Jose, alias Felix, and El Tinto, both from Havana, captured in the Straits of Gibraltar.—*Balt. Gaz.*

The Bishop of Havana has effected his escape from arrest, and has fled to New Orleans, whence he purposes to go to Mexico. The interest which the public in Havana took in favor of this respectable prelate, victim of the rage of the atrocious Ferdinand, must doubtless have aided in facilitating his escape.—*Lou Adv.*

*From Montevideo.*—We learn (says the Boston Courier,) by the ship Sultan, which arrived

on Friday, in 54 days from Montevideo, that gen. Frutas, in whom the government had placed great confidence, had revolted, and raised a force of 1200 mounted cavalry. He had driven all the cattle back and taken from Mr. Brown of New York, $3 460, and 13,000 from Mr. Horn, of Baltimore. He approached within three miles of the city; but the governor could place no reliance on his troops, and therefore, dare not give him battle, but despatched a vessel to the emperor for a sufficient force. The governor had ordered all the Americans and English to give up their arms, which they had complied with. It was the intention of gen. Frutas to have taken the place the first night he made his appearance; but the governor had discovered those who were to co-operate with, and open the gates for him that evening, and had taken eighteen of them. When general Frutas found he was disappointed, he proceeded and took Mendolado. It was thought, however, that he would take the place finally, if he had sufficient money; and it was known that he had been loaned 30,000 dollars. People were leaving Montevideo for Buenos Ayres, every day. Mr. Horn, abovementioned, was imprisoned for expressing his opinion too openly. The Americans had made great exertions to obtain his liberation, but were not successful. The horses and cattle were daily starving to death. The town was full of the former, the best of which could be bought for four or five dollars. As the Sultan lay at anchor off the harbor, several government brigs with troops passed her.

From the Barnstable Gazette.

## VILLA DA PRAYA.

We have a letter from a correspondent at St. Jago, Villa de Praya, from which we extract the following information—

Villa de Praya, April 16.

The king of Portugal has sent out orders to the governor of this Island not to draw any further bills on Lisbon for any expense whatever. The Portuguese have not been able to send enough to pay the troops' past arrearages. The officers are in the same condition, and they in a body are on the point of leaving this island without orders, for the above cause. Transports are engaged, and previous to your reception of this, there will not be any of the European troops among us. A great dissatisfaction toward the mother country is prevalent, beginning with the governor and extending downward to the Bishop, plantation owners, padres, and common people.

W. H. W.

The above mentioned town is situated on St. Jago, one of the largest of the Cape de Verd Island. A large quantity of cotton is raised here, and it is an appendage to the crown of Portugal; the less of it would be much felt, and the force which has been stationed there was a bar to illicit commerce which now will flourish.

*From Rio Janeiro.*—Advices are received at Boston from Rio Janeiro to the 12th June.—Some of the gun boats which sailed with troops for Montevideo, had put into St Catherines and Santos in distress, and a war with Buenos Ayres was expected.

The Peruvian government had prohibited the importation of all Spanish products and manufactures. Callao held out on the 23d April, but its surrender was looked for in a few days.

July 29.

The law recently passed in Cuba relative to Spanish vessels has destroyed, entirely destroyed the hopes of the mercantile part of the community on this island. Some have already taken their departure, and those who remain, hang their only hopes upon the wreckers.

Extract of a letter from a gentleman at Havana to his friend in Norfolk, dated July 6.

"A Dutch ship, which arrived here two days since, was attacked off Cayo Blanco by an open piratical boat, manned by 25 men, but succeeded in beating them off, killing 10 and wounding two of her crew. It is reported to day that the pirates at Cayo Blanco have captured two brigs, and taken them inside the Keys—but how far this is correct I know not."

Extract of a letter dated Havana, July 8, 1825.

"The ship Fama de Cadiz, arrived on Saturday last from Cadiz, in 33 days passage. She brings news that the general of marines is called home; that the arsenal is to be done away with here; and that all the navy officers not attached to vessels, are likewise to go to Spain. Commodore Laborde is to take the command of this station, and vessels are hereafter to be repaired by contract. This takes a load off the treasury, and will save, it is computed, 200.000 dollars annually. The orders are not yet received, as they were sent by a French frigate which sailed three days previous to the Fama, and has not yet arrived. Laborde has taken the command *ad interim*, and has commenced by paying the crews of the vessels, who had not received any thing for a length of time; they are henceforward to be paid as regularly as the troops. Two Spanish frigates were to sail shortly after the Fama, with a convoy with 2500 men for this station.

"*July 9th.*—The Princess Anne has arrived from Norfolk, bringing in part of the crew of the American schooner Ranger, from Norfolk bound to this port, captured by the Colombian schooner Represalia, for being loaded with powder. The same Colombian has likewise taken five or six droghets, and thus has made probably 20 or 30 pirates, who may have lost their all by the rapacity of these privateers. The conduct of some of these Colombian vessels is very unjustifiable."

*Carbonari.*—By a letter lately received at Charleston from Italy, we learn that on the 4th of March, the day before that which had been appointed for the coronation of the new king of Naples, Francisco I. a party of four hundred of the Society of the Liberal Carbonari, had formed a plan and made preparations for falling suddenly the next day upon the king, the royal family, &c. at the very moment of the coronation; but their plans being unfortunately discovered, on the evening before, three of the conspirators were killed upon the spot, some were arrested, and the remainder took to flight.

The king himself immediately departed for Milan, where it was supposed there were Austrian troops enough for his protection. As to the members of that Society who are scattered about the world, and to whom an amnesty general had lately been published in their favour, they may now consider themselves as deprived of all hopes of enjoying the benefit of that law.

July 30.

## BANDA ORIENTAL.

The insurrection which has broken out in this province of his majesty of Brazil, he assumed an aspect not very favorable to the cause of royalty. The success which the Patriots have already met with has exceeded their most sanguine expectations, and they entertain hopes of effecting nothing less than the complete emancipation of the whole of Brazil. From all parts of Banda Oriental, the sentiment is uniform and decided; the war is enkindled and the insurgents are gaining ground from day to day. The sentiments of the people of the other Republics of South America are so decidedly in their favor, that this will operate as a powerful stimulant; and the success which has thus far accompanied the arms of the Patriots in Colombia and Buenos Ayres in South, and Mexico in North America, will undoubtedly have a powerful effect in convincing the people that *royal* arms are not *invincible*.

Nor are the dispositions manifested by the government of Buenos Ayres and Colombia less favourable to the accomplishment of the ends of the Patriots. It is supposed that Bolivar was the secret instigator, and is now the secret supporter of the insurgents. If so, he will without doubt turn his own attention that way after completing his work in Peru. The government of Buenos Ayres immediately after the first acts of the insurrectionists, in compliance with a message from the Executive, took the subject into consideration and adopted such measures "as circumstances demanded and prudence required." This message was sent to the Legislature on the 9th of May. In it the Executive say that the character of the war was such as threatened the peace of the frontiers, and that it was deemed important to reinforce the lines on the Uruguay. On the 11th, Congress passed a law authorising the Executive to strengthen the line of the Uruguay in precaution of the events which the war enkindled in Banda Oriental of La Plata may produce. With this object, they recommended the immediate organization of the national army. It is also recommended to the Executive to stimulate the zeal and patriotism of the different governors of the provinces, that they may the more readily place at the disposal of the general government "*all the force which is not absolutely necessary for the interior security of the said provinces.*"—"And," it is added, "for the present, and while Congress provides the necessary means for the maintenance of this force, the Executive will request in the name of the Congress from the Legislature of the province of Buenos Ayres, that the latter furnish in anticipation the necessary means for effecting this measure, not less *urgent than national*." The import of such measures, and meaning of such language, cannot well be misunderstood. It ought to excite no surprise, if our next accounts should relate something more than preparations for the defence of the Buenos Ayrean frontiers.

More than 2500 men are already found, says the "*Argentino*," of the 25th May, with their arms in their hands; whilst the Brazilians scarcely possess the soil which they stand on. The action of the 15th May, was fought with courage by both parties, and has been without doubt, an advantageous easy to the Orientals. Should the insurrection not extend to Brazil itself, Banda Oriental would, if successful, undoubtedly join the confederation of the United provinces of the La Plata. In case of such an event, the states would unquestionably protect and defend their sister province, and any attempt on the part of the emperor to recover possession, would be resisted as an attack on the Republic. The result of such a war may be learned by the history of the Spanish Colonial Revolutions.

*Boston, July* 27.—His Netherland majesty's ship Pallas, capt. J. C. Ryck, from Rotterdam, last from Falmouth, which place she left the 18th ult. arrived at this port yesterday. The Pallas, we understand, is on a cruise of practical experiment, & has on board an uncommon number of young officers of distinction, to perfect their nautical education. The Duke of Saxe Weimar, who, it is said, intends making the tour of the United States, came passenger in the P.—The Pallas on passing Fort Independence, fired a salute, which was returned by the Fort.—*Daily Adv.*

*From the North American Review.*

BOLIVAR.—The most brilliant star in Colombian history, and indeed in the history of modern revolutions, is Bolivar. To whatever it may be ascribed, whether to accident, singular good fortune, the highest order of personal merit, or to all combined, Bolivar has raised himself to an eminent station in the list of successful heroes, and remarkable men. He was born at Caraccas, about the year 1785, and is said to be descended from a family of distinction in that place. As a favor granted to very few of the native youths of South America, he was permitted to finish his studies at Madrid. He afterwards visited different parts of Europe, travelled in Italy, Germany, England, and France, and was on very intimate terms in Paris with Humboldt and Bonpland.—He returned to Madrid, where he married the daughter of the marquis of Ustariz, and soon departed for his native country. His wife did not survive many years, and he has not been married a second time.

Whilst yet in Europe, he had formed the design of devoting himself to the cause of South American independence, when the course of events should point to a suitable time; and as it happened, he arrived at Venezuela just as the standard of liberty was beginning to be unfurled there by Miranda and his associates. Bolivar was not entirely satisfied, however, with the general system of measures pursued by the patriot party, and he avoided taking any active part.—He did not approve the new constitution, which the congress of Venezuela had adopted at Caraccas, and he declined a request to be united with Don Lopez Mendez on a mission to England, designed to promote the interests of the government formed on the principles of this constitution.

But the time soon came when he felt it his duty not to be kept inactive by a mere difference of opinion. The constitution, as it is well known, did not succeed; the wars and disasters which pressed immediately upon its adoption, proved its insufficiency, and dispelled the hopes which its friends had entertained, of its power to concentrate the interests and the action of a scattered people, suffering under numerous privations, and engrossed with the necessary care of self-defence in different parts. Bolivar perceived that this was not a time to deliberate on theoretical schemes of government; he joined the army under Miranda, and engaged in the contest with a zeal and patriotism, that raised him to a speedy popularity and influence. From that day to this, his history is in the eyes of the world; it has been a succession of splendid achievements, which have gained for his name a merited place on the same tablet with that of Washington. The brightest records of antient or modern fame, have nothing prouder to offer. Time and future events must show, whether this hero of the South will complete the parallel with his illustrious model, which may thus far be run with so much seeming justice.

In some respects Bolivar's ultimate success has been remarkable. He was several times unfortunate in his early career as a soldier, and more than once his enemies in his own country, as well as those from abroad, triumphed over him. But it is one mark of a great mind to rise above defeat, and restore the confidence which ill success has weakened. His ambition has never been too strong for his integrity, and a sincere desire for his country's good. For a considerable period he was Supreme Dictator, with all the army at his command; but when a calm was in some degree restored, a congress convened, and a favourable prospect seemed to open, of establishing a solid basis of government, he voluntarily yielded up all power, and insisted on returning to the rank of a private citizen. This was accordingly done, till he was re chosen by the new congress to be commander in chief of the army, under the constitution and the laws. Twice he has by mere accident escaped assassination. In the first instance the dagger, which was intended for him, was plunged into the heart of his secretary, who happened to be sleeping in the hammock usually occupied by himself.

Energy is the predominant trait of his character. His movements are always prompt, decisive, and rapid, and at the same time directed with so much discretion, that, with a force frequently inferior in numbers and discipline to that of the enemy, he has been able to carry through a successful warfare with Morillo, Morales, Monteverdo, and other of the most experienced Spanish generals. His generosity has been much praised; he gave his slaves their freedom, and is said to contribute a principal portion of the income of his estate in affording relief to the widows and children of soldiers, who have lost their lives in battle. As a companion he is social and pleasant, temperate in his habits, abstemious in his diet, and drinks no spirituous liquor. His constitution has suffered by the severe trials, both of body and mind, which he has gone through. His speeches and addresses, which have been published, evince sound and practical views, and adaptation of purpose, rather than depth of thought and great intellectual resources. His celebrated speech at the opening of the Congress of Angostura, we suppose to be his most remarkable effort in this way, and that speech shows at least, that he had studied profoundly the history and principles of various forms of government, and had most seriously at heart the object of establishing that form which should be best suited to secure the prosperity and happiness of his country.